

- ✎ Dacă X a formulat un denunț mincinos împotriva unei persoane, după care a ticluit probe mincinoase, și apoi, în cursul procesului a dat declarații mincinoase împotriva acesteia, se va reține infracțiunea de mărturie mincinoasă în concurs cu cea de inducere în eroare a organelor judiciare;
- ✎ Prin **Decizia (RIL) nr. 1/2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *fapta unei persoane audiate ca martor de a face afirmații mincinoase sau de a nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care a fost întrebată întrunește numai elementele de tipicitate ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin. (1) din Codul penal;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 10/2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *participantul la comiterea unei infracțiuni care a fost judecat separat de ceilalți participanți și audiat ulterior ca martor, în cauza disjunctă, nu poate avea calitatea de subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă prevăzute de art. 273 din Codul penal;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 1/2020**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *martorul denunțator care beneficiază de cauza de nepedepsire prevăzută la art. 290 alin. (3) din Codul penal poate fi subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin. (1) din Codul penal.*

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 279: Ultrajul judiciar

(1) Amenințarea, lovirea sau alte violențe, vătămarea corporală, lovirile sau vătămrile cauzatoare de moarte ori omorul, săvârșite împotriva unui judecător sau procuror aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa privativă de libertate prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

(2) Săvârșirea unei infracțiuni împotriva unui judecător sau procuror ori împotriva bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, se sancționează cu pedeapsa privativă de libertate prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează faptele comise în condițiile alin. (2), dacă privesc un membru de familie al judecătorului sau al procurorului.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător și faptelor comise împotriva unui avocat în legătură cu exercitarea profesiei.

ADNOTĂRI:

- ☞ Victima conduitei trebuie să aibă o calitate specială, respectiv judecătorul, procurorul, avocatul sau un membru de familie al oricăruia dintre aceștia;
- ☞ Raportat la prima modalitate de comitere, amenințarea trebuie săvârșită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă;
- ☞ A doua modalitate de comitere presupune săvârșirea oricărei infracțiuni împotriva unui judecător, procuror sau avocat ori a unui membru de familie al acestuia ori asupra bunurilor oricăreia dintre aceste persoane, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu sau exercitarea profesiei;
- ☞ Dacă X, încercând să-și asigure scăparea după ce a furat un bun, comite acte de violență împotriva unui procuror aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, se va reține infracțiunea de ultraj judiciar în concurs cu cea de tâlhărie.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: se va stabili în funcție de infracțiunea absorbită.

Art. 280: Cercetarea abuzivă

(1) Întrebuințarea de promisiuni, amenințări sau violențe împotriva unei persoane urmărite sau judecate într-o cauză penală, de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător, pentru a o determina să dea ori să nu dea declarații, să dea declarații mincinoase ori să își retragă declarațiile, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează producerea, falsificarea ori ticluirea de probe nerezale de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător.

ADNOTĂRI:

- ☞ Nu poate fi reținută în concurs ideal cu infracțiunea de influențare a declarațiilor, deoarece elementul material al celor două se suprapune parțial, infracțiunea de cercetare abuzivă fiind o formă specială.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: este diferită după cum subiectul activ este un organ de cercetare penală (judecătoria) sau un procuror/judecător (Curtea de Apel/ÎCCJ).

Art. 281: Supunerea la rele tratamente

(1) Supunerea unei persoane la executarea unei pedepse, măsuri de siguranță sau educative în alt mod decât cel prevăzut de dispozițiile legale se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Supunerea la tratamente degradante ori inumane a unei persoane aflate în stare de reținere, deținere ori în executarea unei măsuri de siguranță sau educative, privative de libertate, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

ADNOTĂRI:

- ✎ Nu este cuprinsă în sfera de aplicare a normei ipoteza luării unor măsuri preventive privative de libertate cu încălcarea dispozițiilor legale, astfel că arestarea/reținerea în contra dispozițiilor legale atrage reținerea art. 205 Cod Penal;
- ✎ Se va reține în concurs cu infracțiunea de cercetare abuzivă atunci când, pentru a se obține o anumită declarație, persoana aflată în stare de reținere e supusă la rele tratamente.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

INM**Art. 283: Represiunea nedreaptă**

(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: este diferită după cum subiectul activ este un organ de cercetare penală (judecătoria) sau un procuror/judecător (Curtea de Apel/ÎCCJ).

BAROU**Art. 284: Asistența și reprezentarea neloială**

(1) Fapta avocatului sau a reprezentantului unei persoane care, în înțelegere frauduloasă cu o persoană cu interese contrare în aceeași cauză, în cadrul unei proceduri judiciare sau notariale, vătămă interesele clientului sau ale persoanei reprezentate se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează înțelegerea frauduloasă dintre avocat sau reprezentantul unei persoane și un terț interesat de soluția ce se va pronunța în cauză, în scopul vătămării intereselor clientului sau ale persoanei reprezentate.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

ADNOTĂRI:

- 🔍 Cerința unei înțelegeri frauduloase dintre persoana cu interese contrare și avocatul/reprezentantul celeilalte părți presupune încheierea unui acord (formalizat sau nu), prin care ultimul este de acord să „submineze” interesele clientului său în favoarea primului;
- 🔍 Caracterul fraudulos al înțelegerii provine din caracterul ascuns al acesteia față de persoana vătămată, dar și din conduita avocatului/reprezentantului său;
- 🔍 Vătămarea printr-o conduită neloială trebuie să se realizeze în cadrul unei proceduri judiciare sau notariale;
- 🔍 În cazul art. 284 alin. (2) Cod Penal, pentru consumarea faptei, este suficientă simpla înțelegere frauduloasă cu un terț în scopul vătămării persoanei asistate sau reprezentate, fiind o infracțiune de pericol și nu de rezultat;
- 🔍 Intră în concurs cu sustragerea sau distrugerea de înscrisuri dacă scopul înțelegerii frauduloase se realizează prin sustragerea sau distrugerea unor mijloace de probă aflate la dosarul cauzei sau cu infracțiunea de influențarea declarațiilor dacă scopul urmărit se realizează prin obținerea de la un martor a unor declarații mincinoase.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria. Dacă fapta este comisă de un avocat, competența aparține Curții de Apel.

Art. 285: Evadarea

(1) Evadarea din starea legală de reținere sau de deținere se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când evadarea este săvârșită prin folosire de violențe sau arme, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Se consideră evadare:

a) neprezentarea nejustificată a persoanei condamnate la locul de deținere, la expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate;

b) părăsirea, fără autorizare, de către persoana condamnată, a locului de muncă, aflat în exteriorul locului de deținere.

c) încălcarea de către persoana aflată în arest la domiciliu a obligației de a nu părăsi imobilul ori nerespectarea de către aceasta a itinerarului sau condițiilor de deplasare, stabilite potrivit legii.

(3¹) Se consideră evadare și fapta persoanei condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață sau la pedeapsa închisorii de a nu se prezenta la organul de poliție în vederea punerii în executare a mandatului de executare a pedepsei în termen de 7 zile de la data la care a rămas definitivă hotărârea prin care sa dispus executarea pedepsei.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (1), (2), alin. (3) lit. a) și b) și alin. (3¹), pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de evadare se adaugă la pedeapsa rămasă neexecutată la data evadării.

(4¹) În situația prevăzută la alin. (3) lit. c), se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) se pedepsește.

ADNOTĂRI:

- ✎ Starea privativă de libertate trebuie să fie constatată printr-un act procedural. Așadar, spre exemplu, evadarea agentului înainte de emiterea ordonanței de reținere nu atrage tipicitatea faptei;
- ✎ Poate intra în concurs cu infracțiunea de vătămare corporală, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte sau omor, atunci când fapta este comisă prin violențe, ori cu orice altă infracțiune comisă pentru realizarea activității de evadare (d.e. distrugere);
- ✎ Fapta prezintă o modalitate particulară de sancționare, și anume aplicarea cumului aritmetic între pedeapsa pentru evadare și pedeapsa din care a evadat autorul.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;
 Nu este posibilă împăcarea;
 Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;
 Instanța competentă: judecătoria.

Art. 286: Înlesnirea evadării

(1) Înlesnirea prin orice mijloace a evadării se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Înlesnirea evadării:

- a) săvârșită prin folosire de violențe, arme, substanțe narcotice sau paralizante;
- b) a două sau mai multor persoane în aceeași împrejurare;
- c) unei persoane reținute sau arestate pentru o infracțiune sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață ori cu pedeapsa închisorii de 10 ani sau mai mare ori condamnate la o astfel de pedeapsă se sancționează cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) sunt săvârșite de o persoană care avea îndatorirea de a-l păzi pe cel reținut sau deținut, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(4) Înlesnirea evadării, săvârșită din culpă, de către o persoană care avea îndatorirea de a-l păzi pe cel care a evadat, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1)-(3) se pedepsește.

ADNOTĂRI:

- ✎ Înlesnirea evadării unei persoane care execută o măsură de siguranță sau o măsură educativă aplicată legal nu constituie infracțiune.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;
 Nu este posibilă împăcarea;
 Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;
 Instanța competentă: judecătoria.

Art. 287: Nerespectarea hotărârilor judecătorești

(1) Nerespectarea unei hotărâri judecătorești săvârșită prin:

- a) împotrivirea la executare, prin opunerea de rezistență față de organul de executare;
- b) refuzul organului de executare de a pune în aplicare o hotărâre judecătorească, prin care este obligat să îndeplinească un anumit act;

- c) refuzul de a sprijini organul de executare în punerea în aplicare a hotărârii, de către persoanele care au această obligație conform legii;
- d) neexecutarea hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea în muncă a unui salariat;
- e) neexecutarea hotărârii judecătorești privind plata salariilor în termen de 15 zile de la data cererii de executare adresate angajatorului de către partea interesată;
- f) nerespectarea hotărârilor judecătorești privind stabilirea, plata, actualizarea și recalcularea pensiilor;
- g) împiedicarea unei persoane de a folosi, în tot sau în parte, un imobil deținut în baza unei hotărâri judecătorești, de către cel căruia îi este opozabilă hotărârea;
- h) nerespectarea unei măsuri de protecție dispuse în executarea unui ordin european de protecție.

se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul faptelor prevăzute în lit. d)-g), acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3) În cazul faptei prevăzute la alin. (1) lit. h), împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

ADNOTĂRI:

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu în cazul faptei prevăzute la lit. a)-c) și h); Pentru faptele prevăzute la lit. d)-g) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

Este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

INM

Art. 288: Neexecutarea sancțiunilor penale

(1) Sustragerea de la executare ori neexecutarea conform legii a unei pedepse complementare ori accesorii sau a măsurii de siguranță prevăzute în art. 108 lit. b) și lit. c), de către persoana fizică față de care s-au dispus aceste sancțiuni, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Sustragerea de la executarea unei măsuri educative privative de libertate prin părăsirea fără drept a centrului educativ sau a centrului de detenție ori

prin neprezentarea după expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Neexecutarea, de către mandatar sau administrator, a pedepselor complementare aplicate unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art. 141 se pedepsește cu amendă.

ADNOTĂRI:

- Se va reține în concurs cu infracțiunea deșataj atunci când X a încălcat sancțiunea de a nu se apropia de persoana vătămată cu scopul de a o constrânge să facă ceva;
- Prin Decizia (HP) nr. 2/2019, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că fapta de sustragere de la executarea măsurii de siguranță prevăzută în art. 112 lit. d) din Codul penal anterior (din 1969) nu realizează condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 288 alin. (1) din Codul penal.

Ațiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

TITLUL V: Infracțiuni de corupție și de serviciu

CAPITOLUL I: Infracțiuni de corupție

Art. 289: Luarea de mită

(1) Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de una dintre persoanele prevăzute în art. 175 alin. (2), constituie infracțiune numai când este comisă în legătură cu neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.

(3) Bani, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

ADNOTĂRI:

- Prezintă importanță calificarea corectă a subiectului activ, astfel:

Notițe

- ⚖ Se încadrează în categoria funcționarilor publici propriu-zis persoanele care fac parte din aparatul de stat;
- ⚖ În categoria prevăzută de art. 175 alin. (1) lit. b) teza finală, „funcție publică de orice natură” intră și persoanele care, deși, aparent, aparțin dreptului privat, exercită prerogative ce țin de dreptul public, reprezentând, astfel, instrumente ale statului în realizarea unor atribuții similare celor ale funcționarilor publici care fac într-o manieră explicită parte din aparatul de stat;
- ⚖ Medicul angajat cu contract de muncă într-o unitate spitalicească din sistemul public de sănătate are calitatea de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal;
- ⚖ Profesorul din învățământul preuniversitar de stat are calitatea de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a din Codul penal;
- ⚖ Categoria funcționarilor publici asimilați (art. 175 alin. 2) include persoanele care sunt „private” prin natura formei de organizare (profesie liberală care le acordă o oarecare libertate) dar „publice” prin natura activității acestora (acte de putere publică);
- ⚖ Expertul tehnic judiciar este funcționar public în conformitate cu dispozițiile art. 175 alin. (2) teza I;
- ⚖ Funcționarul bancar, angajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea BNR este funcționar public în accepțiunea art. 175 alin. (2);
- ⚖ O persoană ce deține o funcție de conducere în cadrul unui partid politic nu are calitatea de funcționar public în sensul art. 175 alin. (1) lit. b) teza a II-a CP;
- ⚖ Acțiunea nu trebuie comisă înainte sau concomitent cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, ci oricând, fiind necesar doar să existe conexitatea prevăzută de lege;
- ⚖ În cazul persoanelor asimilate funcționarilor publici, fapta constituie infracțiune numai când este comisă în legătură cu neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri;
- ⚖ Nu este posibil coautoratul, iar participația la luare de mită absoarbe și eventuala calificare a faptei ca fiind și participație la dare de mită;
- ⚖ Intră în concurs real cu infracțiunea de furt în cazul în care paznicul convine cu alte persoane ca, în schimbul unei sume de bani, să permită faptuitorilor să sustragă din bunurile pe care le avea sub pază, participând totodată la sustragerea acestor bunuri;

- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 9/2023**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *Spitalul miliar este instituție publică în sensul art. 135 din Codul penal, iar aceasta nu poate fi autor al infracțiunilor de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal, și abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal.*

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: tribunalul.

Art. 290: Darea de mită

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în condițiile arătate în art. 289, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) nu constituie infracțiune atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita.

(3) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri date se restituie persoanei care le-a dat, dacă acestea au fost date în cazul prevăzut în alin. (2) sau date după denunțul prevăzut în alin. (3).

(5) Banii, valorile sau orice alte bunuri oferite sau date sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

ADNOTĂRI:

- ✎ În termenul de "mită" se include orice folos de natură patrimonială; nu intră aici serviciile sexuale și nici darurile mici, ocazionale;
- ✎ Promisiunea, oferirea sau darea de mită trebuie să fie în legătură cu îndeplinirea de către funcționarul mituit a unui act care intră în atribuțiile sale de serviciu;
- ✎ Promisiunea, oferirea sau darea de mită trebuie să se realizeze înainte, în timp sau ulterior realizării activității solicitate de mituitor;
- ✎ Se reține o cauză justificativă specială dacă mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita;
- ✎ Se reține o cauză de nepedepsire atunci când mituitorul denunță autorităților fapta, mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea infracțiune;
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 1/2020**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *martorul denunțator care beneficiază de cauza de nepedepsire prevăzută la art.*

290 alin. (3) din Codul penal poate fi subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin. (1) din Codul penal.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;
Nu este posibilă împăcarea;
Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;
Instanța competentă: tribunalul.

Art. 291: Traficul de influență

(1) Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

ADNOTĂRI:

- ✎ Fapta de traficarea a influenței să se realizeze prin primirea, pretinderea, acceptarea promisiunii unor bani sau alte foloase;
- ✎ Cauza primirii, pretinderii sau acceptării să fie traficarea influenței reale sau presupuse a agentului. Întreaga activitate infracțională să aibă ca și mobil traficarea unei influențe reale sau presupuse a agentului;
- ✎ primirea, pretinderea sau acceptarea trebuie să se realizeze pentru intervenția agentului asupra funcționarului, pentru a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu;
- ✎ Nu are importanță dacă intervenția se materializează sau nu, este suficientă promisiunea traficantului că va acționa în acest sens;
- ✎ Se reține traficul de influență și cu privire la un funcționar public în situația reglementată de art. 289 alin (2) C pen. deoarece legiuitorul nu face distincție;
- ✎ Traficarea influenței să se realizeze înainte sau concomitent cu realizarea actului de către funcționarul asupra căruia influența este traficată.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;
Nu este posibilă împăcarea;
Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;
Instanța competentă: tribunalul.

Art. 292: Cumpărarea de influență

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

(3) Bani, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat, dacă au fost date după denunțul prevăzut în alin. (2).

(4) Bani, valorile sau orice alte bunuri date sau oferite sunt supuse confiscării, iar dacă acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

ADNOTĂRI:

- ☞ Promiterea, oferirea sau darea trebuie să se facă unei persoane care are influență sau pretinde că are influență pe lângă un funcționar;
- ☞ Cauza promiterii, ofertei sau dării este cumpărarea influenței;
- ☞ Promiterea, oferirea sau darea trebuie să se comită pentru a-l determina pe funcționar să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu;
- ☞ Cumpărarea influenței să se realizeze înainte sau concomitent cu realizarea actului pentru a cărui realizare s-a cumpărat influența.

Ațiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: tribunalul.

CAPITOLUL II: Infracțiuni de serviciu

Art. 295: Delapidarea

(1) Însușirea, folosirea sau traficarea de către un funcționar public, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Tentativa se pedepsește.

ADNOTĂRI:

- Obiectul material al acestei infracțiuni poate fi atât un bun mobil corporal (regula) sau incorporeal, cât și un bun imobil în modalitatea "folosire" sau "traficare";
- Subiectul activ este unul calificat, fiind un funcționar public sau funcționar în sensul art. 308, care administrează sau gestionează banii sau alte valori: administrator sau gestionar;
- Nu este suficientă doar paza bunurilor;
- Poate fi subiect activ atât gestionarul de drept, cât și cel de fapt;
- Prin **Decizia (RIL) nr. 15/2024**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 152 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală raportat la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că infracțiunea de delapidare prevăzută de art. 295 alin. (1) cu aplicarea art. 308 alin. (1) din Codul penal nu poate fi încadrată în noțiunea de infracțiune contra patrimoniului;*

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: tribunalul.

Art. 296: Purtarea abuzivă

(1) Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană de către cel aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu se pedepsește cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Amenințarea ori lovirea sau alte violențe săvârșite în condițiile alin. (1) se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

ADNOTĂRI:

- Subiect activ este o persoană aflată în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- Infracțiunea este cu conținut alternativ;
- Pluralitatea de subiecți pasivi atrage o pluralitate de infracțiuni.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: tribunalul.

Art. 297: Abuzul în serviciu

(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngrădește exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.

ADNOTĂRI:

- ☞ Subiectul activ este calificat, fiind funcționarul public, așa cum este acesta definit în art. 175 C pen.;
- ☞ Se poate comite prin acțiune/omisiune-nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos, în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- ☞ Trebuie realizată urmarea care constă într-un rezultat (cauzează o pagubă sau o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice);
- ☞ Fapta contabilului-șef al unei organizații, de a nu înregistra cererea de înființare de poprire pe popriul său salariu, formulată de o altă organizație al cărui debitor este, reprezintă infracțiune de abuz în serviciu.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: tribunalul.

Art. 298: Neglijența în serviciu

Fapta funcționarului public care, din culpă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau

ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

ADNOTĂRI:

- ✎ Elementul de particularitate al acestei infracțiuni, față de abuzul în serviciu este latura subiectivă (fapta se comite din culpă, indiferent de forma acesteia).

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: tribunalul.

Art. 308: Infracțiuni de corupție și de serviciu comise de alte persoane

(1) Dispozițiile art. 289-292, 295, 297-300 și art. 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.

(2) În acest caz, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

ADNOTĂRI:

- ✎ Întreprinzătorul titular al unei întreprinderi individuale nu are, în sensul dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal, calitatea de persoană care exercită permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal, în raporturile cu întreprinderea individuală;
- ✎ Profesorii care activează în unități educaționale private se înscriu în categoria funcționarilor privați raportat la atribuțiile de serviciu care nu au legătură cu activitatea didactică (de exemplu, încheierea unui contract cu un furnizor de rechizite);
- ✎ Tot pe art. 308 sunt incluse persoanele care fac parte din diferite unități educaționale care nu se află sub controlul Ministerului Educației din perspectiva serviciilor pe care le prestează (de exemplu, educatoarele dintr-o grădiniță privată);
- ✎ Medicul care activează într-o unitate medicală privată (clinică privată) intră, de regulă în categoria prevăzută de art. 308 CP; Prin excepție, sunt funcționari publici propriu-ziși (art. 175 alin. 1 CP) dacă activitatea, prin natura ei, poate fi asimilată unor atribuții specifice medicului din sistemul public (de exemplu, emiterea unei adeverințe pentru obținerea permisului de conducere; emiterea certificatului pentru concediu medical, furnizarea unor servicii de sănătate în baza unui contract cu CNAS);

Prin **Decizia (HP) nr. 1/2015**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *dispozițiile art. 308 din Codul penal reprezintă o variantă atenuată a infracțiunii de delapidare prevăzute de art. 295 din Codul penal. La calcularea termenului de prescripție a răspunderii penale se ține seama de pedeapsa prevăzută de art. 295 din Codul penal raportat la art. 308 alin. (2) din Codul penal;*

Prin **Decizia (HP) nr. 15/2024**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că:

Întreprinzătorul titular al unei întreprinderi individuale nu are, în sensul dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal, calitatea de persoană care exercită permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal, în raporturile cu întreprinderea individuală.

În cazul în care întreprinzătorul titular al unei întreprinderi individuale exercită un serviciu de interes public care este supus controlului ori supravegherii autorităților publice cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public, acesta are calitatea de funcționar public în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: tribunalul.

Art. 309: Faptele care au produs consecințe deosebit de grave

Dacă faptele prevăzute în art. 295, art. 297, art. 298, art. 300, art. 303, art. 304, art. 306 sau art. 307 au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate.

TITLUL VI: Infracțiuni de fals

CAPITOLUL III: Falsuri în înscrisuri

Art. 320: Falsul material în înscrisuri oficiale

(1) Falsificarea unui înscris oficial, prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Falsul prevăzut în alin. (1), săvârșit de un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Sunt asimilate înscrisurilor oficiale biletele, tichetele sau orice alte imprimate producătoare de consecințe juridice.

(4) Tentativa se pedepsește.

Notițe

ADNOTĂRI:

- ✚ Ca regulă, este infracțiune de pericol;
- ✚ De reținut că prezenta infracțiune absoarbe uzul de fals, deci nu vor fi reținute în concurs;
- ✚ Obiectul material este un înscris oficial;
- ✚ Pentru a putea fi reținută infracțiunea trebuie ca acțiunea de falsificare să fie de natură a produce consecințe juridice;
- ✚ Varianta agravată a faptei se reține atunci când este săvârșită de un funcționar public (conform legii penale), prin urmare are un subiect activ calificat;
- ✚ Contrafacerea unei fișe medicale și depunerea ei în vederea preschimbării permisului de conducere constituie infracțiune de fals material în înscrisuri oficiale și uz de fals.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 321: Falsul intelectual

(1) Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepsește.

ADNOTĂRI:

- ✚ Subiectul activ este calificat!
- ✚ Falsificarea se realizează cu prilejul întocmirii a înscrisului oficial de către funcționarul competent;
- ✚ Intenția este directă;
- ✚ Se reține în concurs real cu infracțiunea de uz de fals;
- ✚ Se va reține infracțiunea în modalitatea atestării atunci când avocatul, acordând dată certă unui act, îl antedatează.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 322: Falsul în înscrisuri sub semnătură privată

(1) Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul dintre modurile prevăzute în art. 320 sau art. 321, dacă făptuitorul folosește înscrisul falsificat ori îl încredințează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

ADNOTĂRI:

- ✎ Uzul de fals este absorbit;
- ✎ Condiția esențială a infracțiunii este ca făptuitorul ori să folosească înscrisul falsificat, ori să îl încredințeze altei persoane spre folosire în vederea producerii de consecințe juridice;
- ✎ Comite infracțiunea cel care întocmește file cec, semnate sub o identitate falsă, iar apoi le folosește pentru a ridica marfă de la o societate comercială.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 323: Uzul de fals

Folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecințe juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, când înscrisul este oficial, și cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, când înscrisul este sub semnătură privată.

ADNOTĂRI:

- ✎ Pentru a fi reținută infracțiunea este suficient ca folosirea să fie aptă a produce consecințe juridice;
- ✎ Constituie infracțiune de uz de fals, folosirea unui permis de conducere anulat, ulterior anularii acestuia, deoarece ulterior anularii, permisul are caracterul unui fals;
- ✎ Nu este întrunită cerința esențială atașată elementului material, și prin urmare fapta nu este infracțiune de uz de fals dacă polițistul folosește un act de procedură (ordonanță de continuare a urmăririi penale față de suspect) pentru a șantaja o persoană ca să-i remită o sumă de bani, după ce a indus-o în eroare ca este urmărită penal.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 326: Falsul în declarații

(1) Declararea necorespunzătoare a adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește la producerea acelei consecințe, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită pentru a ascunde existența unui risc privind infectarea cu o boală infectocontagioasă, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

ADNOTĂRI:

- ☞ Dacă declarația nu este dată în fața persoanei ce are calitatea de funcționar public în accepțiunea legii penale, atunci nu se va mai reține infracțiunea de fals în declarații;
- ☞ Condiția atașată elementului material este scopul producerii de consecințe juridice;
- ☞ Deosebirea față de participația improprie la fals intelectual constă în aceea că, la falsul în declarații, funcționarul doar consemnează declarația mincinoasă a făptuitorului, dată ca urmare a unei obligații normative, pe când, în cazul participației improprie la fals intelectual, făptuitorul determină funcționarul să consemneze din culpă împrejurări nerezale, într-un alt context decât îndeplinirea unei obligații normative;
- ☞ Declararea necorespunzătoare referitoare la împrejurările în care a fost avariat un autoturism, făcută în fața unui agent de poliție, care, necunoscând realitatea, a întocmit în baza declarației un proces-verbal și o autorizație de reparație, documente în temeiul cărora contravaloarea reparației urma să fie suportată de asigurator, constituie infracțiune de fals în declarații și participație improprie la fals intelectual.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 327: Falsul privind identitatea

(1) Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identități altei persoane, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau transmisă unei unități în care aceasta își desfășoară activitatea prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, pentru a induce sau a menține în eroare un funcționar public, în vederea producerii unei consecințe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când prezentarea s-a făcut prin întrebuițarea identității reale a unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Încredințarea unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile spre a fi folosit fără drept se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

ADNOTĂRI:

- 🔍 Prezentarea sau atribuirea identității false trebuie realizată în fața funcționarului public în sensul legii penale;
- 🔍 În ipoteza în care, ca urmare a folosirii actului de identitate fals, funcționarul a fost determinat să întocmească un alt înscris oficial în care această identitate este consemnată, autorul va răspunde pentru infracțiunea de fals privind identitatea în concurs cu participație improprie la infracțiunea de fals intelectual;
- 🔍 Prin **Decizia (HP) nr. 20/2015**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *În interpretarea art. 327 alin. (2) din Codul penal, stabilește că cerința esențială a elementului material al infracțiunii de fals privind identitatea reglementată în varianta-tip, vizând folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, este obligatorie și în ipoteza în care acțiunea de prezentare s-a făcut prin întrebuițarea identității reale a unei persoane.*

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

TITLUL VII: Infrațiuni contra siguranței publice

CAPITOLUL II: Infrațiuni contra siguranței circulației pe drumurile publice

INM

Art. 334: Punerea în circulație sau conducerea unui vehicul neînmatriculat

(1) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol ori forestier neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, tramvai, tractor agricol ori forestier cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(3) Tractarea unei remorci neînmatriculate sau neînregistrate ori cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol sau forestier ori tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase ori a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulație în România, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

ADNOTĂRI:

- ✚ În modalitatea conducerii, infracțiunea nu permite coautoratul;
- ✚ Nu există coautorat în ipoteza în care o persoană pune în circulație un autovehicul sau tramvai neînmatriculat, iar alta îl conduce, întrucât fiecare comite o infracțiune distinctă;
- ✚ Dacă cele două modalități-conducerea și punerea în circulație-sunt realizate nemijlocit de o singură persoană, se reține o singură infracțiune;
- ✚ Dacă persoana nu cunoștea că numărul de înmatriculare este fals, se reține participția improprie;
- ✚ Este tipică fapta de conducere a unui autovehicul pentru care a fost anulată înmatricularea/înregistrarea sau care a fost radiat din evidențe;
- ✚ În modalitatea punerii în circulație, fapta poate fi comisă și de un hoț ori de către detentorul precar;
- ✚ În cazul în care un autovehicul nu este înmatriculat și poartă un număr de înmatriculare aparținând unui alt autovehicul sau un număr ce nu are

corespondent în documentele organelor competente, se reține un concurs ideal între art. 334 alin. (1) și art. 334 alin. (2);

- ✎ În cazul unui autovehicul care circulă cu numere provizorii care au expirat, se va reține doar art. 334 alin. (1);
- ✎ Este o infracțiune cu conținuturi alternative;
- ✎ Atunci când modalitatea elementului material este conducerea sau tractarea, infracțiunea este continuă succesivă;
- ✎ Nu se va reține un concurs între art. 334 alin. (2) și art. 323 (uzul de fals), deoarece infracțiunea rutieră este o normă specială;
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 11/2017**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *În interpretarea noțiunii de "autovehicul", prevăzută de art. 334 alin. (1) din Codul penal și art. 335 alin. (1) din Codul penal, raportat la art. 6 pct. 6 și pct. 30 din O.U.G. nr. 195/2002, modificată și completată prin OG nr. 21/26.08.2014, conducerea pe drumurile publice a unui tractor agricol sau forestier neînmatriculat/neînregistrat potrivit legii sau de către o persoană care nu posedă permis de conducere nu întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunilor prevăzute de art. 334 alin. (1) din Codul penal, respectiv de art. 335 alin. (1) din Codul penal.*

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

INM

Art. 335: Conducerea unui vehicul fără permis de conducere

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai ori a unui tractor agricol sau forestier de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule, tramvaie ori tractoare agricole sau forestiere în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care

Notițe

știe că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.

ADNOTĂRI:

- ✎ Coautoratul nu este posibil în cazul infracțiunilor de la art. 335 alin. (1) și alin. (2);
- ✎ Acțiunea de conducere a unui vehicul nu presupune în mod necesar punerea în mișcare prin acționarea sistemelor de autopropulsie;
- ✎ Acțiunea trebuie să se realizeze pe un drum public;
- ✎ Nu constituie infracțiune încălcarea obligației inculpatului de a nu conduce vehicule anume stabilite, impusă de organul judiciar pe timpul măsurii preventive a controlului judiciar, conform art. 215 alin. (2) lit. i) CPP;
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 18/2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *Obligația inculpatului de a nu conduce vehicule anume stabilite, impusă de organul judiciar pe timpul măsurii preventive a controlului judiciar conform art. 215 alin. (2) lit. i) din Codul de procedură penală, nu constituie o suspendare a exercitării dreptului de a conduce, iar încălcarea acesteia nu întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 14/2020**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că, *în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 27/2021**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *Stabilește că poate fi subiect activ al infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal persoana care, după pronunțarea hotărârii definitive de condamnare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal și până la anularea permisului de conducere dispusă de către șeful poliției, conduce un autovehicul pe drumurile publice;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 78/2022**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *Potrivit legislației române, conducerea pe drumurile publice a unui vehicul de către o persoană care deține un permis de conducere provizoriu valabil, eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), constituie infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, în situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 57/2023**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *fapta de a încredința un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei*

persoane despre care știe că se află sub influența alcoolului, dar care a refuzat sau s-a sustras de la prelevarea de mostre biologice și care este trimisă în judecată pentru infracțiunea prevăzută de art. 337 din Codul penal, nu întrunește condițiile de tipicitate pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

INM

Art. 336: Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

(3) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

ADNOTĂRI:

- 🔊 Nu permite coautoratul;
- 🔊 Celelalte persoane din autovehicul, care cunosc împrejurarea că soferul este sub influența alcoolului ori a substanțelor psihoactive, pot, în anumite condiții, să fie participanți sub forma complicității morale;
- 🔊 În ipoteza unei duble prelevări de mostre biologice, rezultatul alcoolemiei cu relevanță penală este cel de la prima prelevare;
- 🔊 Este o infracțiune cu conținut alternativ;
- 🔊 În cazul substanțelor psihoactive, nu există o limită începând cu care fapta să devină infracțiune, orice ingerare a unor astfel de substanțe urmată de conducerea constituie infracțiune;

- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 6/2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *acțiunea de conducere a unui vehicul, astfel cum este prevăzută de art. 336 din Codul penal, nu presupune în mod necesar punerea în mișcare a vehiculului prin acționarea sistemelor de autopropulsie;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 48/2021**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *folosirea sintagmei «substanțe psihoactive» din cuprinsul normei de incriminare a art. 336 alin. (2) din Codul penal include, pe lângă categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, și substanțele prevăzute în conținutul Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 11/2022**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *Fapta unei persoane de a conduce pe drumurile publice un autovehicul, având o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge și aflându-se sub influența unor substanțe psihoactive, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) și (2) din Codul penal, infracțiune unică;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 25/2025 [M.Of. nr. 70/28.01.2025]**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *în cazul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive, prevăzută de art. 336 alin. (2) din Codul penal, pentru realizarea condiției esențiale atașată elementului material al laturii obiective, aceea ca inculpatul să se fi aflat sub influența unor substanțe psihoactive, este necesar să se constate atât prezența în probele biologice a substanței psihoactive, cât și aptitudinea acesteia de a putea determina afectarea capacității de a conduce a autorului faptei.*

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

INM

Art. 336¹: Consumul de alcool sau de alte substanțe psihoactive ulterior producerii unui accident de circulație

(1) Fapta conducătorului unui vehicul de a consuma alcool sau alte substanțe psihoactive, după producerea unui accident de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai

multor persoane, până la recoltarea mostrelor biologice, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) efectuează transport public de persoane, transport de mărfuri periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Nu constituie infracțiune consumul de substanțe psihoactive după producerea accidentului de circulație și până la recoltarea mostrelor biologice, dacă acestea sunt administrate de personal medical autorizat, în cazul în care administrarea acestora este impusă de starea de sănătate sau de vătămarea corporală a conducătorului auto.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria

INM

Art. 337: Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice

Refuzul ori sustragerea conducătorului unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței unor substanțe psihoactive se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

ADNOTĂRI:

 Un refuz urmat de o acceptare a prelevării probelor biologice nu trebuie considerat infracțiune deoarece nu trebuie valorificată o manifestare de voință ce este imediat contrazisă de comportamentul faptic al subiectului;

 Nu poate constitui un motiv pentru a putea refuza prelevarea existența unei alergoderмии.

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Notițe

INM**Art. 338: Părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia**

(1) Părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulație, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta oricărei persoane de a modifica starea locului sau de a șterge urmele accidentului de circulație din care a rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, fără acordul echipei de cercetare la fața locului.

(3) Nu constituie infracțiune părăsirea locului accidentului când:

a) în urma accidentului s-au produs doar pagube materiale;

b) conducătorul vehiculului, în lipsa altor mijloace de transport, transportă el însuși persoanele rănite la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistență medicală necesară și la care a declarat datele personale de identitate și numărul de înmatriculare sau înregistrare a vehiculului condus, consemnate într-un registru special, dacă se înapoiază imediat la locul accidentului;

c) conducătorul autovehiculului cu regim de circulație prioritară anunță de îndată poliția, iar după terminarea misiunii se prezintă la sediul unității de poliție pe a cărei rază de competență s-a produs accidentul, în vederea întocmirii documentelor de constatare;

d) victima părăsește locul faptei, iar conducătorul de vehicul anunță imediat evenimentul la cea mai apropiată unitate de poliție.

ADNOTĂRI:

- ⚖️ Obligația de a nu părăsi locul accidentului incumbă tuturor conducătorilor de vehicule-inclusiv al celor acționate prin forța musculară, deci chiar a bicicliștilor;
- ⚖️ Părăsirea locului accidentului de către instructorul neautorizat nu atrage tipicitatea faptei;
- ⚖️ Alin. 2 nu se poate reține în concurs ideal cu infracțiunea de favorizare a făptuitorului;

- ✎ În cazul în care făptuitorul a provocat uciderea sau vătămarea cu intenție a unei persoane, folosind un vehicul pentru săvârșirea faptei, nu este realizată situația premisă;
- ✎ Nu se poate reține un concurs ideal de infracțiuni între art. 338 alin. 1 și art. 337 CP, deoarece există un concurs de calificări incompatibile, fapta de sustragere de la recoltarea probelor biologice este o consecință necesară a părăsirii locului accidentului;
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 5/2018**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal privind infracțiunea de părăsire a locului accidentului, stabilește că termenul de rănire prevăzut de art. 75 lit. b) teza a II-a din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, se interpretează în sensul de "leziuni traumatiche sau afectarea sănătății unei persoane, a căror gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale (cel puțin o zi) ori printr-una din urmările prevăzute de art. 194 alin. (1) lit. a), c), d) și e) din Codul penal;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 8/2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *rănirea uneia sau mai multor persoane prevăzută de art. 75 lit. b) din O.U.G. nr. 195/2002, cuprinsă în definiția accidentului de circulație, ca situație premisă a infracțiunii de părăsire a locului accidentului prevăzută de art. 338 alin. (1) din Codul penal, nu are în vedere și autorănirea, când singura persoană rănită este însuși conducătorul singurului autovehicul implicat în accident;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 22/2022**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (2) din Codul penal privind infracțiunea de părăsire a locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia, "fapta oricărei persoane de a modifica starea locului are în vedere și schimbarea poziției vehiculului implicat într-un accident de circulație;*
- ✎ Prin **Decizia (HP) nr. 188/2025 [M.Of. nr. 533/2025]**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 338 alin. (1) din Codul penal, noțiunea de "accident de circulație" la care se referă prevederile art. 75 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează exclusiv evenimentele rutiere produse din culpă sau fără vinovăție.*

Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu;

Nu este posibilă împăcarea;

Urmărirea penală nu este de competență exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria

CAPITOLUL II: Infracțiuni contra familiei

Art. 377: Incestul

(1) Raportul sexual consimțit, săvârșit între rude în linie directă sau între frați și surori, se pedepsește cu închisoarea de la un an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală săvârșite în condițiile alin. (1).

ADNOTĂRI:

- ✎ Pentru determinarea subiecților infracțiunii de incest, stabilirea calității de rude biologice în linie directă sau între frați și surori, în cazul în care subiect al infracțiunii este o persoană adoptată, a se lectura, în integralitate, Decizia nr. 52/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală;
- ✎ Dacă raportul sexual nu este consimțit, discutăm despre o infracțiune de viol, chiar dacă subiectul activ este rudă cu subiectul pasiv, în accepțiunea alin. (1);
- ✎ Tentativa imperfectă este posibilă, dar nu este incriminată. De asemenea, atenție la grilele unde varianta de răspuns distinge între tentativa posibilă și cea incriminată! Este posibil ca, în cazul unei infracțiuni, tentativa să fie posibilă, dar neincriminată, însă niciodată o tentativă incriminată nu va fi „imposibilă”;
- ✎ În varianta asimilată, incestul se poate comite prin întreținerea unui act sexual anal între tată și fiul său major.

Nu se urmărește la plângerea prealabilă, legea neprevăzând o atare condiție de procedibilitate și pedepsibilitate;

Nu este posibilă împăcarea, întrucât legea nu prevede expres această posibilitate;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 378: Abandonul de familie

(1) Săvârșirea de către persoana care are obligația legală de întreținere, față de cel îndreptățit la întreținere, a uneia dintre următoarele fapte:

a) părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, expunându-l la suferințe fizice sau morale;

b) neîndeplinirea, cu rea-credință, a obligației de întreținere prevăzute de lege;

c) neplata, cu rea-credință, timp de 3 luni, a pensiei de întreținere stabilite pe cale judecătorească sau notarială,

se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează neexecutarea, cu rea-credință, de către cel condamnat a prestațiilor periodice stabilite prin hotărâre judecătorească, în favoarea persoanelor îndreptățite la întreținere din partea victimei infracțiunii.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Fapta nu se pedepsește dacă, înainte de terminarea urmăririi penale, inculpatul își îndeplinește obligațiile.

(5) Dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, inculpatul își îndeplinește obligațiile, instanța dispune, după caz, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru aceasta.

ADNOTĂRI:

- 🔊 Subiectul activ, respectiv subiectul pasiv sunt calificați;
- 🔊 În modalitatea neplății, cu rea-credință, timp de 3 luni, a pensiei de întreținere stabilite pe cale judecătorească sau notarială, abandonul de familie este o infracțiune continuă;
- 🔊 Pentru a se observa modalitatea de calcul a termenului în care trebuie depusă plângerea prealabilă, a se vedea Decizia nr. 2/2020 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală;
- 🔊 Conform noilor modificări legislative, în prezent, inclusiv neplata, cu rea-credință, timp de 3 luni, a pensiei de întreținere stabilite pe cale notarială va atrage răspunderea penală în condițiile normei analizate;
- 🔊 Instanța este obligată să dispună o soluție de amânare a aplicării pedepsei sau suspendare a executării pedepsei sub supraveghere, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru reținerea lor, atunci când, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, inculpatul își îndeplinește obligațiile, nefiind, deci, o facultate a instanței;
- 🔊 Infracțiunea poate fi comisă în formă continuată, de pildă atunci când părintele își alungă copilul, în vârstă de 16 ani, din casă la diferite intervale de timp, în realizarea aceleiași rezoluții (de fiecare dată când minorul nu îi procură mamei tutun, acesta este alungat din casă), expunându-l astfel la suferințe morale și/sau fizice;
- 🔊 Dacă X nu plătește timp de 6 luni pensia de întreținere stabilită printr-o hotărâre judecătorească în favoarea fiicei sale minore, Z, nefiind mulțumit că fosta soție s-a recăsătorit, el nu va răspunde (și) pentru săvârșirea infracțiunii de nerespectare a hotărârilor judecătorești, întrucât abandonul de familie, în modalitatea normativă a neplății, cu rea-credință, timp de 3 luni, a pensiei de

întreținere stabilite pe cale judecătorească reprezintă o incriminare cu caracter special în raport cu norma de la art. 287 Cod penal. Cum norma specială derogă de la cea generală, va fi incidentă, în cazul expus anterior, exclusiv norma prevăzută de art. 378 alin. (1) lit. c) Cod penal;

- 🔊 Atenție! Dacă tatăl nu a achitat, timp de 4 luni, pensia de întreținere stabilită prin aceeași hotărâre judecătorească în favoarea celor doi copii minori ai săi, nu va fi incident concursul între două infracțiuni de abandon de familie, ci o singură infracțiune de abandon de familie. Această soluție se impune în contextul Deciziei nr. 4/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 378 alin. (1) lit. c) Cod penal, infracțiunea de abandon de familie săvârșită prin neplata, cu rea-credință, timp de trei luni, a pensiei de întreținere instituită printr-o singură hotărâre judecătorească în favoarea mai multor persoane, constituie o infracțiune unică continuă;
- 🔊 Atenție! Dacă inculpatul, înainte de terminarea urmăririi penale, își îndeplinește obligațiile, fapta rămâne în continuare infracțiune, dar nu se pedepsește (cauză de nepedepsire);
- 🔊 Prin **Decizia CCR nr. 221/2023**, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate și constată că *soluția legislativă cuprinsă în art. 378 alin. (1) lit. c) din Codul penal, care nu incriminează neplata, cu rea-credință, timp de 3 luni, a pensiei de întreținere stabilite prin act notarial, este neconstituțională*;
- 🔊 Prin **Decizia (RIL) nr. 4/2017**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că *infracțiunea de abandon de familie săvârșită prin neplata, cu rea-credință, timp de trei luni, a pensiei de întreținere, instituită printr-o singură hotărâre judecătorească în favoarea mai multor persoane, constituie o infracțiune unică continuă*;
- 🔊 Prin **Decizia (HP) nr. 2/2020**, Înalta Curte de Casație și Justiție stabilește că:
 - 🔊 *În cazul infracțiunii de abandon de familie prevăzute în art. 378 alin. (1) lit. c) din Codul penal, termenul de introducere a plângerii prealabile prevăzut în conținutul art. 296 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală – de 3 luni din ziua în care persoana vătămată sau reprezentantul său legal a aflat despre săvârșirea faptei – curge de la data la care persoana vătămată ori reprezentantul său legal a cunoscut săvârșirea faptei.*
 - 🔊 *Termenul de 3 luni prevăzut în conținutul art. 296 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală poate să curgă din trei momente diferite, după cum urmează: a) din momentul consumării infracțiunii, dacă acest moment este identic cu cel al cunoașterii faptei; b) din momentul cunoașterii săvârșirii faptei, care se poate situa între momentul consumării faptei până la momentul epuizării și c) din momentul epuizării infracțiunii sau*

ulterior acestuia, odată cu cunoașterea săvârșirii faptei, caz în care nu trebuie să fi fost împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale;

Se urmărește la plângerea prealabilă, legea prevăzând o atare condiție de procedibilitate și pedepsibilitate;

Nu este posibilă împăcarea, întrucât legea nu prevede expres această posibilitate;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.

Art. 379: Nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului

(1) Reținerea de către un părinte a copilului său minor, fără consimțământul celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredințat minorul potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta persoanei căreia i s-a încredințat minorul prin hotărâre judecătorească spre creștere și educare de a împiedica, în mod repetat, pe oricare dintre părinți să aibă legături personale cu minorul, în condițiile stabilite de părți sau de către organul competent.

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

ADNOTĂRI:

- 🔊 Norma instituie o variantă tip [alin. (1)], respectiv una asimilată [alin. (2)];
- 🔊 Infrațiunea se comite cu intenție directă sau indirectă;
- 🔊 Subiectul activ, respectiv subiectul pasiv, sunt calificați;
- 🔊 În varianta tip, infrațiunea este una continuă, pe când în varianta asimilată infrațiunea este de obicei, săvârșită „în mod repetat”.

Se urmărește la plângerea prealabilă, legea prevăzând o atare condiție de procedibilitate și pedepsibilitate;

Nu este posibilă împăcarea, întrucât legea nu prevede expres această posibilitate;

Urmărirea penală nu este de competența exclusivă a procurorului;

Instanța competentă: judecătoria.